

Sandra de Leeuw in haar atelier. Ze legt de laatste hand aan een jurk bedoeld voor danswedstrijden. Foto: Arjen J. Zijlstra

‘Draag de kleding die bij je past!’

In haar kledingatelier Sans Scrupules maakt Sandra de Leeuw vooral kleding voor speciale gelegenheden. Elke opdracht is een uitdaging om met stof iemands aangeboren schoonheid te ondersteunen. “Jij moet het middelpunt zijn, niet de jurk.”

GRONINGEN

“Het allereerste wat ik ooit naaide? Dat waren letterlijk poppenkleertjes. Mijn oma was coupeuse en mijn moeder had altijd de naaimachine op tafel staan. Dus het zit echt bij ons in de familie. Toch heb ik er ook jarenlang niks mee gedaan. Pas op mijn negentiende heb ik het weer opgepakt. Ik zat bij de Studenten Stijldansvereniging The Blue Toes en had een dansjurk nodig voor een gala. Toen heb ik met advies van mijn moeder zelf een jurk gemaakt. Die was best aardig gelukt. Ik kreeg er hele leuke reacties op, zo van: Heb je die echt zelf gemaakt? Wow!”

Deze positieve ervaring was voor Sandra de Leeuw (33) het startpunt van een hobby, waar ze uiteindelijk haar werk van zou maken. “Ik studeerde Kunstgeschiedenis, dat is best een theoretische studie. Om toch iets met mijn handen te doen ben ik in de avonduren lessen aan de modevakschool gaan volgen. Ik dacht: dat doe ik er zo even bij. Maar daar heb ik me in vergist. Het is een pittige, technische opleiding waar veel tijd in gaat zitten. Je leert het echte ambachtswerk.”

Zwart vlak

Ondertussen rondde De Leeuw de studie Kunstgeschiedenis af in de richting

Architectuur en Stedenbouw. “Architectuur is een van de meest praktische afstudeer-richtingen. Dat paste het beste bij mij. Als je het bijvoorbeeld hebt over moderne kunst: daar kan ik een heel eind in meegaan, maar als je met een schilderij aankomt met alleen een zwart vlak, dan ben je me kwijt. Ik snap dat anderen dit heel interessant kunnen vinden maar het is niet mijn ding. Met de master die ik deed, had je meer kans op een praktijkgerichte baan.”

Maar in het jaar waarin De Leeuw afstudeerde zag de economie er stukken minder rooskleurig uit, dan toen ze begon aan de studie. Een slecht voorteken was dat op dezelfde dag dat ze haar stage afrondde bij monumentenzorg haar stagebegeleider werd ontslagen vanwege bezuinigingen. Met de bul op zak brak een periode aan waarin ze zich “suf solliciteerde”, zonder resultaat. Ondertussen bleef ze zich ontwikkelen als coupeuse. “Ik kwam steeds een stap verder. Zo ben ik in dit vak gerold en uiteindelijk voor mezelf begonnen.”

Puzzelen

“Dat praktische aspect wat me zo aanspreekt in de architectuur, zit inderdaad ook wel in wat ik nu doe: de klant

moet het leuk vinden en wat je bedenkt moet technisch haalbaar zijn. Als ik een strapless trouwjurk bedenk, dan moet het in de praktijk wel blijven hangen. Daar moet ik berekeningetjes voor maken en creatieve oplossingen voor bedenken.”

“Die uitdaging om een patroon uit te puzzelen tot je in feite een persoon helemaal op papier hebt staan, dat vind ik het leukste aan mijn werk. Een maat 38 voor de ene vrouw is niet hetzelfde als een maat 38 voor een andere vrouw. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat de linker- en rechterschouder niet helemaal gelijk zijn of dat iemand brede heupen heeft maar smalle schouders. Ik kan dan wel een kledingstuk maken dat perfect past, maar het is dan mooier om iets te maken waarin de schouders net iets breder zijn, waardoor het meer in evenwicht blijft.”

Wow-factor

Het is natuurlijkerwijs zo gegroeid dat De Leeuw vooral kleding maakt (en vermaakt) voor speciale gelegenheden zoals trouwerijen en danswedstrijden. “Ik maak ook wel kleding voor mensen die een lastige maat hebben, maar ook dan is de aanleiding vaak een speciale gelegenheid. Dat iemand bijvoorbeeld een congres moet toe-

spreken en dan voor die ene keer een colbertje en een broek wil hebben die écht goed zitten.”

Wat de vraag ook is, aan elk ontwerp gaat een gesprek vooraf waarin De Leeuw al schetsend en vragend probeert om tot een ontwerp-richting te komen. “Overigens wil ik dat mensen die voor een trouwjurk komen eerst al wat gepast hebben in de winkel, zodat ze een globaal idee hebben. Bij zo’n gesprek vind ik het heel leuk om iemand te doorgronden. Waar ga je trouwen? Als dat in een kasteel is met een driegangendiner dan zal een hele klassieke jurk met wow-factor waarschijnlijk beter bij je passen dan als je meer ingetogen trouwt op een boerderijtje in Italië.”

Trouwjurk

Als het gaat om een trouwjurk, moet de aanstaande bruid zo’n vijf à zes keer langskomen voordat de jurk een feit is. Zo wordt er een proefmodel gemaakt, samen stof uitgezocht en zijn er meerdere afspasmenten. “Als het uiteindelijk af is, dan vind ik het extra leuk als ik iets heb kunnen maken waarbij iemand denkt: goh, ik wist niet dat ik zo mooi kon zijn. Het is niet mijn doel dat iedereen zegt dat je een mooie jurk trouwjurk hebt,

maar dat iedereen zegt: wat was jij mooi op die bruiloft. Jij moet het middelpunt zijn, niet de jurk.”

Lekker hysterisch

De ateliernaam Sans Scrupules verwijst naar de visie die De Leeuw heeft op kledingontwerp. “Je moet zonder gêne jezelf kunnen zijn in deze wereld. Als jij klant wordt bij een maatkledingatelier is de kans vrij groot dat je eerst al iets gezocht hebt in de winkel. Dan ga je zoeken en denk je: waarom pas ik nergens in? Of: is de mode nou gek of ben ik nou gek? Als je niet oppast kan er zelfs een punt komen dat je jezelf als minderwaardig gaat beschouwen omdat je niet in het standaard plaatje past.”

“Dat vind ik zonde want iedereen mag er zijn en in die zin vind ik ook niets te gek. Ik heb gisteren een trouwpak afgeleverd voor een dame die gemaakt was van zo’n Afrikaanse stof met knalgroen, geel en wit. Echt lekker hysterisch – fantastisch! Daar hoef je je niet voor te generen, vandaar ‘sans scrupules’. Draag ongegeneerd de kleding die bij je past! Zo van: ik laat me niet tegenhouden, dit ben ik gewoon. Punt.”

Website: sansscrupules.nl.

[Arjen J. Zijlstra](http://ArjenJ.Zijlstra)